

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 20 (282)

21. mail 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.

Addressi muutmine 30 mk.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Asja sisuline harutamine administratiiv-kohtu korra seisukohalt. 2) M. Morrison, Riigi vastuvaidlematute nõudmiste täitmisest kinnisvara suhtes. 3) R. Lehova, Tanavõitlusest. 4) Puudusi meie isikutunnistustes. 5) Ametlik osa. 6) Välismailt. 7) Kuulutused.

Asja sisuline harutamine administratiiv-kohtu korra seisukohalt.

Eugen Maddison.

Läinud aastal pöördus kohtuminister kohtuasut. sead. § 259¹ põhjal riigikohtu poole ettepanekuga seletada: 1) kas siseminister kindral-kuberneri õigustes ja kohustes peab tema poolt üldkub. asut. s. § 23 lisa § 19 p. p. 16 ja 17 põhjal tehtud määrstes kirjeldama need faktilised andmed, mille põhjal tehtud teatud otsus, ja 2) kas administratiiv-kohtul on õigus võtta need andmed sisulisele kaalumisele? Teatavasti asus riigikohtu administratiiv-osakond viimasel ajal seisukohale, et siseminister kindral-kuberneri õigustes ja kohustes peab tema poolt üldkub. asut. s. § 23 lisa § 19 p. p. 16 ja 17 põhjal tehtud määrustes väljendama need faktilised andmed, mis õigustavad teda kindral-kuberneri õigusi tarvitama teataval juhtumisel, ja et administratiiv-kohtul on adm.

k. k. §§ 21 ja 22 põhjal õigus neid andmeid sisuliselt kaaluda (riigik. adm. toim. nr. 1143-II — 1925. a.; v. „E. Politseileht“ nr. 1 — 1926. a. minu artikkel „Välja saatmisest ja elamise keelust sõjaseisukorra maksvuse ajal“ ja riigik. adm. os. toim. nr. 961-II — 1926. a.). Varem lahendas riigikohus neid küsimusi oma otsustes teistviisi (Haim Sametschik'u, Hermann Kromel'i, Boris Agapov'i ja Vladimir Tschumikov'i kaebeasju).

Riigikohtu üldkogu, kes 31. jaan. k. a. asja harutas, ei leidnud võimaliku olevat esitatud küsimusi sisulisele harutusele võtta, põhjendades oma otsust sellega, et kohtuministrile ei ole antud õigust taotleda riigikohtu adm. osak. poolt lahendatud küsimuste uuesti läbivaatamist riigikohtu üldkogu poolt

(Vene sen. üldk. ots. 1913. a. nr. 5, 1905. a. nr. 4 ja riigikohtu üldk. ots. 12. XII 1921. a. toim. nr. 12). Kuid vaatamata sellele, leidub riigikohtu otsuses siiski vastus tähendatud küsimustele ja nimelt järgmistes sõnades: „mis puutub sellesse, et riigikohtu admin.-osak. on oma otsustes (Haim Sametschik'u, Hermann Kromel'i, Boris Agapov'i ja Vladimir Tschumikov'i kaebasjus) kohtuministri poolt ette pandud küsimused lahendanud teistviisi, kui eelnimetatud Villibergide ja Ernst Turmann'i kaebasjus, siis tuleb tähendada, et esimesed kuuluvad varemisse ajajärku, 1921.—1923. aastatesse, ja et riigikohtu admin.-osak. on asunud hiljem uuele seisukohale ja sellest pidanud kinni järjekindlalt viimastel aastatel, seepärast tuleb juhtnõu riiks võtta neid riigikohtu hilisemates otsustes avaldatud seletusi.“

Tuues ette kõike seda, ei ole minul kavatsust neid küsimusi uuesti vaatlemisele võtta (nagu teada, läheb minu seisukoht diametraalselt lahku riigikohtu admin.-osak. omast), vaid ainult vähe peatuda küsimuse juures, mida tuleb maksva administratiiv-kohtu korra („R. Teataja“ nr. 10 — 1919. a., sead. nr. 23) seisukohalt üldse mõista „sisulise harutamise“ all.

Adm.-kohtukorra § 2 järgi võib protesteerida ja kaevata administratiiv-asjus: a) valla-, alevi-, linna- ja maa-volikogude, üksikute ministriumide ja nende osakondade ning teiste seaduses eraldi tähendatud riigiasutuste poolt tehtud otsuste, korralduste ja määruste peale, kui need kokku ei käi maksvate seadustega või seadusjõuliste määrustega; b) valla-, alevi-, linna- ja maavalitsuste, nende osakondade (komisjonide), kui ka valitsuse esimeeste jne. tegevuse, otsuste, korralduste, määruste ja tegevuseta oleku vastu, kui selles avaldub maksvate seaduste või seadusjõuliste kohusliste määruste rikumine, nende poolt ettekirjutatud kohuste täitmata jätmine või põhjendamatu viivitus. § 3 kõneleb muuseas sellest, et kaevata võib, kui kellegi „õiguslikud või varanduslikud huvid administratiiv-asjus seadusvastaselt on puudutatud“. Neist paragrahvidest selgub, et administratiiv-kohtu korras harutab kohus temale alluvaid administratiiv-asju ainult ja ai-

nult seaduslikkuse seisukohalt, s. t. et kohus kaalub, kas kaevatud otsus, korraldus või määrus on tehtud vastava seaduse põhjal, kas ta on tehtud seaduses selleks volitatud ametasutuse või ametliku isiku poolt ning kas olid otsuse, määruse või korralduse tegemise ajal vastavad asjaolud, mis õigustasid selle otsuse, määruse või korralduse tegemise. Kaugemale kohtuvõim ei ulatu — ainult tähendatud piirides on õigustatud kohus harutama temale administratiiv-kohtu korras alluvaid administratiiv-asju. Ei laienda neid piire ka administratiiv-kohtu korra §§ 21 ja 22. § 21. kinnitab: „Kohus teeb otsuse oma sisemise äratundmise järele, mis peab põhjuma seadusele ja kogu asjaoludele, kusjuures kohus ei piirdu ainult nende tõenduste ja faktiliste andmetega, mis asjaosalised tõid ette. Kohtuotsus võib ka asju puudutada, mis asjaosalised ei ole sugugi nimetanud omisnõudmistes, kui need asjad on seotud lahutamata ettetoodud nõudmistega.“ § 22 kõneleb sellest, mida võib otsustada kohus administratiiv-kohtu korras. Kohus võib otsustada: „1) protesti või kaebuse tagajärjeta jätta; 2) protesteeritud või kaevatud korraldusi, määrusi, otsusi või tegevust kas täieliselt või osalt tühjaks tunnustada, tarvilisel korral kirjutades ette, tühjastunustatud akti asemel uue korralduse, määruse või otsuse välja anda, või võtta ette tegevuse antud juhustute järele; 3) kirjutada ette vastavale asutusele ehk ametnikule kas teatud tegevuse ette võtta ja täita, kui see on sunduslik seaduse või valitsusvõimu kohustava määruse läbi, või kui seda paratamata tarvis on seadusliku korra ja kaebaja õiguste jaluleseadmiseks või jälle teatud tegevusest hoiduda ja loobuda, ja 4) ametnikke seaduses ettenähtud kordadel ametist tagandada.“

Neist paragrahvidest selgub, et kohus on õigustatud administratiiv-kohtu korras harutama temale alluvaid administratiiv-asju sisuliselt, kuid neist selgub ühtlasi, et kohuse ei või end asetada otsuse, määruse, korralduse jne. tegija asemele ja kaaluda, kas ettetoodud asjaolud on küllaldased, et käesoleval, konkreetisel juhtumisel vastavat korraldust, määrust või otsust teha või mitte. Ta harutab administratiiv-asju sisuliselt,

s. t. ta neid ei haruta kassatsiooni korras, vaid samas korras, nagu näit. rahukohtunikud tsiviilasju ts. kp. s. § 129 põhjal («мировой судья... принимает въ соображеніе всё приведенныя по дѣлу обстоятельства, и, опредѣливъ по убѣжденію совѣсти, значеніе и силу доказательствъ, постановляетъ рѣшеніе, которое не должно противорѣчить закону»). Teiste sõnadega, kohus kaalub „oma sisemise äratundmise järel“ («по внутреннему своему убѣжденію», Vene Ajutise valitsuse administratiiv-kohtute § 58, seadl. ja valits. korr. kogu nr. 127 — 1917. a., art. 692, «по убѣжденію совѣсти», ts. kp. s. § 129), kas asjaolud, mis sellekohase seaduse põhjal õigustavad administratiiv-võimu vastavalt otsustada, on toodud kaevatud otsuses, määruses või korralduses ja kas on tõendatud nende olemasolu. Näit. teedeministeeriumi jõuvankrite määruse („R. Teataja“ nr. 79/80 1925. a.) § 48 järgi peavad jõuvankrite juhid olema täiesti karsked ja korralikkude elukommetega isikud. Sama määruse § 49 põhjal võib juhilt mittekaine oleku puhul sõidutunnistuse ära võtta. X-ilt võeti sel puhul sõidutunnistus. Kaebuses riigikohtule eitab ta oma süüd (mittekaine olek) ja palub tühistada teedeministeeriumi otsuse, Kaebaja „mittekaine olek“ on tõendatud politsei protokolliga. Asja harutamisel kohtus selgub (kaebaja või kohtu poolt kogutud andmete põhjal), et kaebaja ei olnud tõesti kaine protokolliga tegemise ajal, kuid muidu on ta täiesti korralikkude elukommetega ja varem ei ole kunagi märgatud teda teenistuse ajal sarnases olekus. Mis tuleb teha kohtul? Kahtlemata tuleks kohtul kaebus tagajärjeta jätta, sest teede-

ministeerium on talitanud täiesti seaduspäraselt. Talitades teisiti, asetaks kohus end teedeministeeriumi asemele — võtaks endale mitteomaseid administratiiv-võimu ülesandeid, võtaks endale otstarbekohasuse küsimuste lahendamise, kuid seadus ei võimalda seda temale. Tema „sisemine äratundmine“ ulatub ainult sinnamaani, kus lõpeb asjaolude selgitamine ja asjatoimetuses leiduvate ja kogutud tõenduste kaalumine. Ta kaalub ja harutab, näit., kas jõuvankrijuhi „mittekaine olek“, mis oli teedeministeeriumile kaebajalt sõidutunnistuse äravõtmise põhjuseks, on küllaldaselt tõendatud või mitte ja otsustab selle järgi, kas kaebuse tagajärjeta jätta või otsuse tühistada, kuid tühistades selle, ei või kohus otsuse tühistamise põhjuseks võtta seda asjaolu, et kaebaja „mittekaine olek“ oli esimene eksisamm ta teenistuses ning seepärast ei peaks takistama temale jõuvankrijuhi ameti edasipidamist, vaid ainult seda, et kaebaja „mittekaine olek“ ei ole tõendatud (politsei protokoll on puudulik, ülekuulatud tunnistajad ei ole kinnitanud jne.). Järjekult, ei tähenda administratiiv-kohtu korra seisukohalt asja sisuliselt harutamine — harutamist otstarbekohasuse seisukohalt, vaid ainult seda, et kohus, selgitades kaevatud otsuse, määruse in. seaduslikkust, on õigustatud oma sisemise äratundmise järgi kaaluma ja otsustama, kas seaduses või vastavas määruses ettenähtud asjaolud, mis õigustavad kaevatud otsuse, määruse jne. tegemist, küllaldaselt on tõendatud käesoleval konkreetisel juhtumisel, kasutades selle juures kõiki neid võimalusi, mis pakuvad talle administratiiv-kohtu korra §§ 19 ja 20.

Riigi vastuvaidlematute nõudmiste täitmisest kinnisvara suhtes.

M. Morrison.

„Administratiiv- ja finantsteaduste käsiraamatu“ lmk. 467 seletatakse, et vastuvaidlematute nõudmiste määrustikus tähendatud reeglid kinnisvara üleskirjutamisest ei ole Eestis maksvad; see selgub kõigepealt sama määrustiku § 14., kus öeldud, et Baltimaal tuleb panna tähele kinnisvara müümisel riigimaksude nõudmiste katteks balti eraseaduse vas-

tavaid norme (§ 3945 j. t.). Põhjus, miks seadusandja seab sarnase müügi ainuüksi kohtuvõimude kompetentsi, järgneb Baltimaadel maksvast hüpoteegisüsteemist ja sellest võlgade rahuldamise järjekorras, mis kindlustatud kinnisvaraga. Nii-sama ei kuulu seega politsei kompetentsi märkuste sissekandmine krepostiraamatutesse riiginõudmiste kindlustamiseks, sel-

le eest peavad hoolitsema ametkohad ise sarnases korras, nagu see tähendatud sealsamas ligemalt.

Käsiraamat annab ka edaspidi juhatusi riigivõlgade sissenõudmisel ainult vallasvara kohta, jättes kõrvale kinnisvara. Kuid seejuures ei tähenda ta lähemalt, mida tuleb mõista kinnisvara nimetuse all. See oleks tarvilik olnud seepärast, et seadus ei vabasta politseid täiesti kinnisvara oksjoni müügist.

B. e. määrab kinnisvara nimetuse alla (§ 530) neid asju, mida ei saa ühelt kohalt teise edasi kanda asja välist kuju rikkumata. Sarnasena on mõistetud kinnisvara meil tänini ja sarnasena mõistame meie teda ka käsiraamatut käsitades ja sealt oksjonite kohta käivaid teateid võttes. Kuid see mõiste ei ole nii täieline ja sirgejooneline, kui näib esialgu.

Ei ole raske saada aru, et käsiraamatus väljendatud seisukoht on saanud alguse Tallinna-Haapsalu rahukogu sellekohasest otsusest (20. märts. 1926. a.), kus tuli harutamisele politsei võimupiirkond kinnisvarade oksjoni alla saatmisel. Et see otsus teada vähestele politseiametnikkudele, siis olgu ta toodud siinkohal asja tähtsuse pärast.

„... Käesolev toimetused sai alguse seetõttu, et politsei pöördus kohtu poole, et vastuvaidlematus korras sissenõutavate maksude katteks saaks täitmine pöördud võlgniku H. S. kinnisvarale. Sarnastel kordadel, kui pöördakse täitmine kinnisvarale, olgugi vastuvaidlematus korras sissenõutavate maksude katteks, tuleb toimetada maksvate saduste järele mitte administratiiv-korras, vaid kohtulik korras, võttes juhtnööriks meie III. kõite materjalnorme § 3945 j. t., ts. kp. s. § 1845 j. t., nagu see näha S. K. XVI. kõitest, II. osast, I. jaost ja tervest reast senati kass. dep. seletustest — 521/72, 1012/76, 152/78 ja senati üldkogu selet. nr. 37 — 1891. a. Kui aga käesoleval juhtumisel täitmine peab sündima kohtulik korras ja peab käsitatama ts. kp. s. §§, siis ei tohi unustada, et siin täitmise juures on maksev tsiviilprotsessile omane printsip ja nimelt võistluse printsip, ja seepärast täitmine võib aset leida ainult kreditori, käesoleval juhtumisel otsekoheste maksude peavalitsuse algatusel ja nõudmisel või tema seadusliku voliniku läbi, kes ise valvab selle järele, et täitmine sünnib seaduspäraselt ja vastavalt tema huvidele, kuid mingil kombel ei või

lubada, et täitmist toimitakse politsei korraldusel või vahekirja põhjal. Et aga käesolev H. S. kinnisvara sunnimüügi toimetused ei ole algatud kreditori ega tema seadusliku voliniku poolt, seepärast käsitades ts. kp. s. §§ 4, 584 p. 3, rahukogu määras: käesolev H. S. kinnisvara sunnimüügi toimetused läbivaatamiselt kõrvaldada ja toimetused kustutada.“

Seaduse mõte on siin selge. Igasugused kreposteeritud kinnisvara müük käib kohtuvõimu piirkonda, seepärast et kinnistusosakonnad asuvad rahukogude juures.

See kergendab politsei tööd riigimaksude sissenõudmisel, võttes temalt vastutuse keerulisel kinnisvarade üleskirjutamisel ja müümisel oksjoni teel. Kuid siin kerkib kindlat küsimus, mille kohta ei ole veel kindlat selgust. Kuidas tuleb toimida nende kinnisvaradega, mis ei ole kreposteeritud? Mitmed neist asuvad oma maa, mitmed võõra või rendimaa peal. See küsimus kerkib esile tingimata riigimaksude sissenõudmise suhtes, kui meele pidada hiljuti avaldatud popside seadust, asunikke ja teisi, kes mitte üksi riigimaksud, vaid isegi oma kohad on jätnud hooletusse ja kellelt tuleb politseil edaspidi nõuda sisse kõiksugu maksusid. Mõned maksuinspektorid, kelle kohta käib eelpooltoodud T.-Haapsalu rahukogu otsus, ei ole hakanud käima kohtuteed keerulise kohtuskäimise viisi pärast, vaid on asjast pääsnud seega mööda, et otsisid muid teid võlgade sissenõudmiseks. Küsimus on seda tähtsam veel seetõttu, et meil tulevikus, nagu nüüd on selgunud, jääb ikkagi politsei ainsaks riigimaksude sissenõudmise aparaadiks, kes peab tungima siis ka peensusitesse.

Nii riigi vastuvaidlematute maksude sissenõudmiste määrustik kui ka balti eraseadus ja ts. kp. s. asuvad seisukohal, et politsei ei või kirjutada üles kinnisvara ja oksjoni teel müüa, see kuulub kohtute kompetentsi. Kuid see vaatepunkt nõuab selgust juba seepärast, et kõik kinnisvarad ei või kinnisvara nime kanda. Ei või ometi iga hütt, mis pole kinnistatud kinnistusosakonnades, omada neid õigusi, mis on kreposteeritud kinnisvaradel, kui nende omanikud ei ole nende kinnistamiseks astunud samme. Vastolu saab siin veel teravamaks, kui tuletada meele, et politseil ei ole liikuva varanduse müümiseks, hinna peale vaatamata, mingi-

sugust kitsendust (peale seaduses ettenähtud iseloomuliste juhtumiste). Mõne poliitsei poolt liikuva asja hinda, mis läheb oksjonile, ei või võrrelda suuruse poolest tihti kaugelgi mõne liikumata varanduse hinnaga, mis aga seisab keelu all.

Kõik see põhimõtteline asi on õnneks leidnud lahenduse riigikohtu otsuses, mis küll antud teises asjas, aga selgust toob täies määras ülaltoodud asjaoludesse. Riigikohus seletab (ts.-os. toim. nr. 252 — 1920. a.): „... Harutades otsekoheste maksude peavalitsuse kassatsiooni kaebust kohtupalati otsuse peale 21. maist 1920. a. B. K. nõudeasjus A. K. vastu 7000 marga suuruse tempelmaksu tariifi rikkumise pärast, leidis riigikohus: otsekoheste maksude peavalitsus kaebab ja nõuab kohtupalati otsuse muutmist sel põhjal, et maja, kuigi ta on ehitatud võõra maa peale tuleb lugeda b. e. §§ 530 ja 771 põhjal liikumata varanduseks, ja seepärast käib säärase maja ostu-müügileping liikumata varanduste ostude jaoks seatud tempelmaksu alla, kuna rahukogu ja kohtupalat on arvanud ta liikuva varanduste sekka... Prokuröri arvamist kuulades, leiab riigikohus, et balti eras. § 771 järele ei loeta maja omaette iseseisvaks liikumata varanduseks, vaid ta loetakse selle maatüki ja maapõue osaks, millel ta on ehitatud. Maatükk on balti eras. § 530 järele liikumata varandus ja temaga ühes siis ka tema külge kuuluv maja. Liikumata varanduste hulka loetakse balti eras. § 536 järele ka asjalised õigused liikumata varandusele. Kuid maja omaette, maata või asjalise õiguseta maa peale, kus ta seisab, ei kujunda iseseisvalt liikumata varandust selle sõna õiguslikes mõttes. Maja ehitamine võõrale maale võib põhjendada, nagu näha balti eras. §§ 772—776, ainult tasu nõudmise või maja äraviimise õiguse. Selle järele kujundavad võõra maa peale ehitatud majade ostu- ja müügilepingud, nagu ka lugu on käesoleval korral, õiguslikult muud midagi, kui eelnimetatud õiguste võõrandamist müüja poolt ostjale rahalise tasu eest. (B. e. § 3831.) Neil kaalumistel ei saa lugeda põhjendatuks otsekoheste maksude peavalitsuse kaebust balti eras. §§ 530 ja 771 rikkumise ja sellest järgneva tempelmaksu tariifi nr. 10

p. a. (tõlkes nr. 16 p. a.) rikkumise üle, mis pärast riigikohus otsustas otsekoheste maksude peavalitsuse kaebuse jätta tagajärjeta.“

Sellest selgub vastuvaidlemata ikaks asja: esiteks asuvad riigikohtust allpool seisvad kohtuasutused seisukohal, nagu otsusest näha, et liikumata varandus, kui ta asub võõra maa peal, on liikuv varandus. See otsus on seda tähtsam, et meil tänini peeti liikumata varanduseks sarnaseid asju, mis maaga kindlas ühenduses ja mida ei saa viia ühest kohast teise, ilma nende esialgset kuju muutmata. Liikuvaks varanduseks peeti nimelt sarnaseid asju, millel nende olemasolemise ajal alles on liikumisvõimalus, mida ei või aga öelda majade, kuuride, aitade, köökide, küünide j. t. kohta, mis maapinna küljes kinni. Teiseks selgub riigikohtu otsusest selgesti, et maja tuleb lugeda selle maatüki ja maapõue osaks, millel ta asub. Ei ole maatükk majamaniku pärisomandus, vaid võõra oma, siis on maja liikuv varandus, mille kohta maksmas teiste liikuvate varanduste kohta käivad seadused ja määrused, Maja, olles võõra maa peal, on selle maa osa, kuid mitte jagu, sest osi võib eraldada peaasjadest, asja rikkumata, kuna jagu kuulub peaasja külge, mille eraldamine tükeldaks peaasja ennast. Ei saa tähendada jätta, et selle riigikohtu otsusega on tehtud vahe sõnade osa ja ja o vahel ja seega loodud eesti keeles kindel termin, mida nimetatud sõnadel ei olnud varemalt.

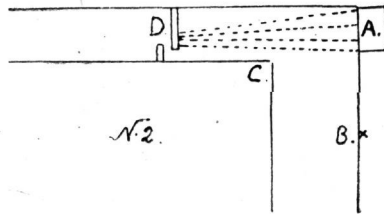
Nagu sellest riigikohtu otsusest näha, on elumajad, kui nad ehitatud võõra maa peale, siiski liikuv varandus, elumajad oma maa peal, olgugi kreposteerimata, liikumata varandus. Mõõduandvaks ei ole liikumata ja liikuva varanduste liigitamisel üksi nende kinnistamine kinnistusesakondades, vaid elumajade - suhenende all asuva maaga. Kuidas aga talitada nende kinnisvaradega, mis ei ole kinnistatud, nagu oma maa peale ehitatud elumajad jne., kas eelpolettetoodud rahukogu otsus jääb mõõduandvaks poliitsei kaudu oksjoni teel müümisel või mitte, see asi ootab autoriteetlikku seletust ja soovitatav oleks, et seda annaks kompetentne isik või asutus.

Tänavõitlusest.

R. Lehova.

(Lõpp.)

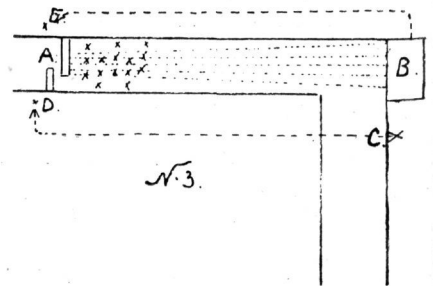
Barrikaadid. Peab arvestama, et tänavlahingus tuleb teha tegemist barrikaadidega. Need, olles eestpoolt kaitstud okastraat-tõketega, on suureks takistuseks ründajale. Löökosäilemal, kellel tegemist barrikaadidega, on kolm võimalust: 1) kas rünnata barrikaad otse rindelt; 2) mitte rünnata, vaid haarata seljagant; 3) kahe esimese kombinatsioon — rinde tuli ja haaramine külgedelt. Misesugune neist juhustest parem, seda otsustab löökosaülem, kes võtab isiklikult rünnakust osa. Kavatsedes midagi võtta ette, peab löökosaülem võtma arvesse seda, et vaenlane võib kindlustada maju mõlemalt poolt tänavat barrikaadi juures, kust võidakse pealetungija võtta risttule alla. Et otse rünnata, selleks peab barrikaadi ennem purustama, kui kahureid ei saa kasutada, siis tarvitada miinipildujaid, granaadipildujaid või püssigranaate. Kahureid saab siis hästi kasutada, kui on pikk sirge tänav kuni barrikaadini.

Kui aga barrikaad on tänavnurga lähedal (50—150 mtr.), siis on ründaja seisukord palju raskem. Sarnasel juhusel peab ründaja asuma barrikaadi (D) vastas asuvasse majja, joonistusel tähendatud A-ga. Ainult siis, kui löökosa on ennast kindlustanud majas, võib mõelda rünnaku peale. Majas seatakse kuulipildujad üles võimalikult katusele või kõrgemale korrale (seepärast kõrgemale, et barrikaadi kaitsjatel oleks end raske varjata) ja avatakse äge tuli barrikaadi ja selle kaitse suunas. Majja pääsetakse külgede pealt ja tagant, eesküljel on vaenlase tule piirkond. Kui tänav on paras lai ning majad vasakul pool madalad, siis on soovitatav kasutada püssigranaate. Selleks asetatakse mehed majakatusele (p. B) sarnasele kohale, kust ei paista vaenlasele silma, ja need avavad granaaditule. Granaadid lastakse üle nurga C barrikaadi

kaadi taha tänavale, seejuures on granaadiheitjad väljaspool igasugust hädaohtu. Suuri tagajärgi sarnasest pommitamisest ei või oodata, kuid see mõjub demoraalseerivalt vaenlasele.

Kui barrikaadil okastraat-tõkked, siis on peaaegu võimatu rünnata rindelt. Sarnasel juhusel peab otsima teisi väljapääsuteid. Punktis A (joon. 3) asub vaenlase barrikaad ning viimase juures asuvad majad on kindlustatud. Pealetungijal löökosal on võimatu rünnata rindelt, sest barrikaad on kindlustatud 5-kordse okastraat-tõkkega. Löökosäilem võtab barrikaadi vastas asuva maja B enese alla

ning seab sinna kuulipilduja, millest tuli avatakse. Punkt C-sse asuvad granaadiheitjad, kes lasevad barrikaadi pihta püssigranaate. Ühel ajal tulistamisega saadab löökosaülem välja kaks meeskonda, kes haaravad vaenlase kindlustust tiibade pealt punktidest D ja E. Haarajatel meeskondadel peab olema kaasas paar kirkat, kangi ja kirvest, kui võimalik siis paar sapööri. Haaramisel tungivad meeskonnad vaenlase tiibadele varjatud kohtadelt: läbi aedade, kas võivad majadest läbi murdes, kui tarvis. Kui majadesse on tungitud, lõpetavad p. p. A ja B tulistamise, sest kui majad on võetud, on langenud ka barrikaad.

Üldiselt: kui on olemas soomusmasinad, s. o. tankid ja soomusautod, siis jääb palju vaeva vähemaks. Barrikaadi ründamisel läheb tank vabalt traattõketest ja barrikaadist üle, hävitades seejuures vaenlase meeskonna. Tanki järele liiguvad soomusautod. Soomusmasinaid võib kasutada siis järgmiselt: barrikaadide tõkete, kindlustuste jne. vastu tegutseb tank; kui on võimalik liikuda mööda tänavat, siis tegutseb soomusauto.

Kaitse. Kaitset jagatakse linn rajoonidesse. Iga rajooni kaitseb teatud löökosa. Kaitset kasutatakse samu tehnilisi abinõusid, mis pealetungil. Luure ja side peavad olema hästi organiseeritud. Kaitset seatakse valvetõkkes ja postid välja tähtsamatesse punktidesse rajoonides, nagu kirikutornidesse, majakatustele, kõrgematele hoonetele, mis valitsevad ümbruskonda, majadesse, mis valitsevad platsi jne. Erilise tähtsuse omavad kaitset igasugused kindlustustööd ja nende maskeerimine. Kaitsele mõjub linna plaan, ehituste omapärasus. Vaenlase pealetungil kindlustatakse kõik kaitserajoonid ettenähtud plaani järele. Kohad, kust vastane võib peale tungida, peab kaitsma kõigi abinõudega ja need peavad kujunema vaenlasele lõksuks. Teisi läbipääsuteid kaitserajooni peab kindlustama niivõrd, et neid mööda takistada läbipääsu; magistraaltänavat tuleb nõrgemalt kindlustada ja seal vastasele lõks valmistada. Kaitse ei tohi muutuda passiivseks, vaid ta peab üllatama ja hävitama pealetungija vaenlase ootamatute vastupealetungidega, haaramistega, tiivalöökidega, risttule alla võtmisega ja tulega seljatangant. Kaitserajooni ülimal peab olema rajooniplaan, ja ta peab tundma põhjalikult igasuguseid liikumisvõimalusi oma rajoonis, nõnda et ta saab kiirelt ümber paigutada oma meeskonda tarviduse korral. Peab arvesse võetama, et, kui vastane väljastpoolt linna tungib ja sisemiste rahutuste tõttu on vähe aega kindlustuste ehitamiseks, mispärast peab nägema ette kõik kaitsevõimalused ja aegsasti kaitseplaani töötama välja.

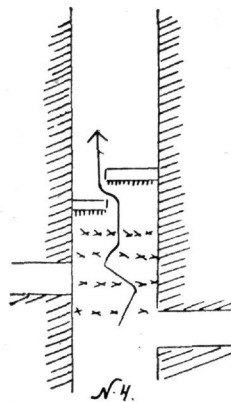
Vaadates läbi üksikasjaliselt linna ehituste ja esemete tähtsust kaitset, leiame, et tänav, mida kahelt poolt majad piiravad, on abiks pealetungijale. See puhas tab nende majade abil tänava kaitset, kuid samal põhjusel hukutab tänav pealetungija. Tänav soodustab pealetungi ja liikumist külgedelt ja ülevalt. Kaitse ülesandeks on raskendada seda liikumist, asetades teele tõkkeid, mis vastase võtavad rindegaga vastu ja saadavad ta risttule alla. Need tõkked valmistatakse järgmiselt: teatud majad, mis vastavad nõuetele, seatakse kaitseisukorda, asetades neisse tugevaid tulepunkte või vastupanupesi. Kiviehitused on headeks positsioonideks ning tugepunktideks kaitset.

Tänavate lõikekohad, kust rohkemal arvul lõikub tänavaid, peab kõvasti kind-

lustama, ehitades sinna vastupanupunkti, sest sarnaselt kohalt on hea oma käes hoida liikumise initsiatiivi neil tänavatel. Tähendab, siia punkti peab koguma kuulipildujaid ning kaitseehitusi nii maapealseid kui maa-aluseid.

Kaitseks kasutatakse veel puiesteid, kuhu on ehitada kerge kaevikuid, aedu, surnuaedu. Raudaedade alusmüüri varjus võib end varjata ahelik.

Maskeerimise tagajärjel ei tohi ehitada igale poole barrikaade, mis paistavad silma, vaid selle asemel peab hoidma need tänavad pikki- ja risttule all. Barrikaade ehitatakse igasugusest materjalist, mis käepärast, nagu mööblit, liivakottidest, madratsitest, telefonipostidest,

vankritest, palkidest kividest jne., need kinnitatakse traadiga ning kaetakse mul-laga. Barrikaadide ette ehitatakse traattõkked. Traattõkked tehakse mitmekordsed ning mitu liini, harilikult 5—6 liini. Tõkked ja ka barrikaadid ehitatakse läbikäikudega (joon. 4), mis suletakse vastase pealetungil. Barrikaadid, niisama nagu kaevikudki, peavad olema kindlas ühenduses seljatagusega.

Hea on veel traattõkkeid elektriseerida, seks on soovitatav kasutada erilisi dünamomasinaid, sest linna elektrijaam võib rikutud saada. Majad kindlustatakse barrikaadide abil, mis läbikäikudele ehitatakse (ustele, hoovivärvatele). Aknad kindlustatakse liivakottide ning terasplaatide abil, jättes neisse laskeavausi; samuti kasutatakse okastraat-tõkkeid igalpool kus vähegi võimalik.

Kaitseks tankide ja soomusautode vastu ehitatakse eraldi tõkked, sest muidu kaotavad barrikaadid igasuguse tähtsuse. Need oleks fugaasid ja miinid, kuid neid võib ainult sel tingimusel kasutada, et kaitsjad ei saaks viga. Fugaase on ise-

plahvatajaid ja süüdatavaid; esimesi ei ole otstarbekohane kasutada linnas, sest võib tabada kogemata oma mehi.

Kiviheitjad fugaasid täidavad oma ülesande väga hästi, eriti just kitsastel tänavatel, ja on suureks üllatuseks vaenlasele (tankidele, soomusautodele ja meeskonnale). Spetsiaaltankide jaoks seatakse fugaase mitu tükki ühele joonele, viltu üle tänava, nõnda et peale plahvatust tekiks kraav, et aga kraav on viltu üle tänava, siis ei pääse tank sellest üle ja tänava kitsuse tõttu on võimatu otse sõita. Tankide vastu võitlemise fugaas peab sisaldama vähemalt 5 puuda lõhkeainet. Soomusauto vastu on kasulik veel käsigranaate tarvitada, visates neid raste alla.

Löks. Pealetungija vastase peab meelitama löksu valeteadete saatmise või taganemise abil. Selleks peab peidetama teatud majadesse ja kohtadesse löökosad, ja kui vastane ilmub, põgenejaid taga ajades või valeandmete põhjal, siis võetakse ta risttule alla ning hävitatakse. Tänavlahingus kaitse peab olema aktiivne, s. o. pealetungijale peab vastama otsekohe

pealetungiga või tiiva- või seljatagant löögiga.

Üksiku hoone kaitsmine sünnib järgmiselt: barrikadeeritakse kõik ukсед, aknad ja eriti just alumine kord ning keldrikord, peale nende uste, kust on kavatsatud vastukallaletung, missugused kergesti või sugugi ei kindlustata. Kindlustuseks kasutatakse kõik mööbel, mis olemas, peale selle liivakotid, terasplaadid. Võetakse kõik abinõud tarvitusele tulekahju vastu. Organiseeritakse korralik tuleskeem, mille abil juhataja korraldab kaitset. Kuulipildujad seatakse üles, kus suurem laskepiirkond ja kust pealetungijad võetakse tule alla. Surnud aladele seatakse granaadipildujaid, mis kaitseb hoonet pealetungi eest granaatidega. Kui tahetakse asuda vastulöögi andmisele, siis jäetakse otsekohe hoone kaitseks $\frac{1}{3}$ mehi, kuna ülejäänud teevad vastasele vastulöögi. Kaitse peab olema hästi varustatud granaatide, automaat-püstolite, püstolkuulipildujate ja puht jalgväeliste sõjariistadega.

Tuleviku tänavlahingutes on mõõduandev osa täita mürgkaasil ja lennuväel.

Puudusi meie isikutunnistustes.

Meil praegu maksvate seaduste järele ei ole passil (isikutunnistusel) nii laialdast tähtsust, nagu tal oli end. Vene riigis. Vene valitsuse ajal oli pass tema omaniku liikumist õigustav dokument, kuna meie isikutunnistused antakse välja ainult isikuttõendavaks dokumendiks. Kuid sellegipärast on ka meie isikutunnistusel mõnikord küllalt tähtis otstarve, nagu näiteks: tagaotsitavate kuritegijate, kahtlaste isikute, raudteel piletita sõitjate jne. isikukindlakstegemisel, üldse, kui on vaja mõne tundmatu kodaniku isik teha kindlaks kohas, kus keegi ei tunne teda. Kui arvatakse, et meil praegu tarvitusel olevad isikutunnistused täidavad oma otstarvet eelpoolloetletud ülesanneteks küllalt hästi, siis leian ma põhjust selle vastu vaielda järgmistel põhjustel.

Nagu tähendatud, on meie isikutunnistus isikuttõendav dokument, seepärast ta peaks sisaldama ka selle omaniku isiku kohta kõiki tarvilisi andmeid, mis isikukindlakstegemiseks vajalised. Meie isikutunnistustel on küll tähendatud selle omaniku nimi, perekonnanimi, sündimisaeg jne., kuid need on andmed, mida meie

isikuga vaevalt saame võrrelda, sest mildest tunneme, et isik, kes näiteks esitab isikutunnistuse Jaan Jalakas'e nimele, just on Jaan Jalakas, aga mitte keegi teine; ka sündimisaeg laseb eksida väga palju, sest mõni inimene näeb teatud aastates välja palju vanem kui teised tema vanused. Ka päevapilt puudub paljudel isikutunnistustel, kuna selle pealekleepimine isikutunnistusele ei ole sunduslik.

Need puudused võimaldavad õige kergesti tarvitada võõrast isikutunnistust, missugust võimalust kasutatakse küll harva, kuid siiski tähtsate kuritegijate poolt enese varjamiseks karitusest kõrvalehoidmise jne. otstarbel ja suurte kuritegude läbiviimiseks, nagu näiteks, umbes miljonilise rahasumma väljavõtmine võltsitud tšekiga, missugune juhtumine leidis mõne aasta eest aset Eesti panga Tallinna osakonnas salkonna isikute poolt Endel Rätsepaga eesotsas. See oli suurejooneline kuritegu ja rahaväljavõtja poolt võõra isikutunnistuse kasutamine; kui asi oleks õnnestunud, oleks isikutunnistus võimaldanud kuritegijatele jälgede kaotamist lõpuli-

kult. Peale selle tear mitmeid juhuseid, kus üleriiklikult tagaotsitavad tähtsate kuritegude toimepanijad varjasid end aastate viisi karistusest kõrvalehoidmiseks, enne kui nad leiti üles, elades kohtades, kus neid keegi ei tunnud, võõra isikutunnistusega, missugused kas leitud või varastatud õigelt omanikult. Ja politsei kõige hoolsamad otsimised niisugustel korral jäävad tagajärjeta, kuna tagaotsitavat ainult juhuseid korda läheb leida.

Seepärast arvan, et niisuguste soovimatute nähtuste ärahoidmiseks tuleks meie isikutunnistusi täiendada järgmiste andmetega: teha isikutunnistusele päevapildi pealepanek sunduslikuks ja kanda isikutunnistusele tema omaniku isiku kirjelduseks vähemalt järgmised andmed — pikkus, juuste ja silmade värv ja nina seis. Seni väljaantud isikutunnistustele võiks kirjutada nimetatud märkused juure mitte korraga, vaid ajajooksul, kui see muidu sünnitab raskusi. Niisuguste märkuste kirjutamine annab küll omajagu tööd vastavatele asutustele, kuid sellest on ka tunduvalt kasu. Seesugused märkused leiduvad enamjaol välispassidel ja isegi end. vene passil olid nähtud ette iseäralised tunnused, kuid neid tuli kirjutada ainult siis, kui passiomanik oli kirjaoskamatu.

Peale selle tahan tähelepanu pöörda märkuste tegemisele perekonnaseisu muudatuste üle. Meie perekonnaseisu ametnikud, perekonnaseisu seaduse järele seades kokku abiellu registreerimise akti, ei ole kunagi kohustatud kandma vastavat märkust abiellujate isikutunnistustele, missugune asjaolu taga võimaldab kuritarvitusi. Näiteks, eesti naiskodanik abiellub kodanikuga, kes ei kuulu eesti kodakondsusse ja kes kohustatud on eesti territooriumil viibides, peatusloamaksu maksma. Kodakondsuse seaduse järele abieluline omab selle riigi kodakondsuse, kus mees on, kui ta 2 nädala jooksul, abielluastumise päevast arvates, ei avalda soovi eesti kodanikuks edasi jääda. Võib juhtuda, et abielluastumise puhul mõne teise riigi kodakondsusse üle läinud eesti naiskodanik, olles varustatud eesti isikutunnistusega, ei maksa peatusloamaksu, mida ta seaduse järele peaks tegema. Kuid teda ei saa kontrollida, sest politsei ei saa kuidagi teada seesugusest abiellumisest. Samuti võib tulla mitme naise ehk mitme mehe pidamist

ette, kuna abiellu astuda soovija esitab perekondliku seisukorra üle tõenduseks isikutunnistuse, mida peab lugema seaduslikuks dokumendiks. Sest koguduste vaimulikud ei ole enam kohustatud perekonnaseisu üle tunnistusi andma ja pealegi ei ole nendel registreerimise andmed teada (muidugi neil, kes ise ei ole perekonnaseisu ametnikud). Seepärast peaks ka perekonnaseisu muudatuste märkimine isikutunnistusele olema sundlik. Ühtlasi peaksid perekonnaseisu ametnikud eesti kodaniku abiellumisest väljamaalasega politseile teatama vastavate korralduste tegemiseks peatusloamaksu suhtes.

Siis võiks veel isikutunnistusele märkida isikutunnistuse omaniku politsei valveallolek. Sarnane märkimine oleks parimaks abinõuks kontrollimisel, et valvealune ei satuks elama kohtadesse, kus temale on keelatud elamine valveall oleku kestel seaduse järele. Elanikkude registreerimise asutus (aadressbüroo või valla valitsus) teataks valvealuse ilmumisest keelatud kohta sisseregistreerimise korral otsekohe politseile, kes saaks võtta tarvitusele valvealuse suhtes vastavad abinõud. Ka üle piiri Lätimaale sõit oleks siis takistatud valvealustele. Kuna siis võiks jääda ära politsei valve praegusel kujul vähemalt nende üle, kes peale karistuse täieliku ärakandmise vanglast vabanenud ja antud politsei valve alla n. s. § 58—1 tagajärjena. Ka väheneks politseiasutustes kirjavahetus, mida sünnitab seesuguse valve teostamine, sest valvealused sagedasti muudavad oma elukohta ja niisugusel korral tuleb nende kohta käiv kirjavahetus saata vastavale politsei jaoskonnale.

Märkusi valveall seismise üle võiks teha vastav vangimajaülelemus, tähendades valve kestvust ja kohtuotsust, mille põhjal valve alla antud. Iseäralise valve alla andmist võiks märkida kohtu-uurija, vastava määruse valvealusele kuulutamise korral. Iseäralise valve lõppemisest kui ka sellele järgnenud õigeksmõistvast kohtuotsusest võiks märkida, et isik, kes millegipärast määratud valve alla, õigeksmõistva kohtuotsuse puhul ei jääks kahtlusaluseks.

Seesugused märkused hõlbustaksid tunduvalt politsei valve teostamist, sest valvealuse omavoliline elukoha muutmine tuleks alati avalikuks rutem kui praeguse korra juures.

Lõpuks olgu veel tähendatud, et igasugusest isikutunnistusele, peale tema väljaandmist, tehtud märkusest tuleks teatada igakord isikutunnistuse väljaannud asutusele, kes teeks samasuguse märkuse ka isikutunnistuse kontsale või vastavasse raamatusse, kuna muidu võivad aset leida juhtumised, et isik kaotab oma isikutunnistuse ja ühes sellega lähevad kaduma ka märkused, mis tehtud peale

isikutunnistuse väljaandmist. On need aga väljaandjale asutusele teatatud, siis saavad ka uue tunnistuse väljaandmisel võetud arvesse.

N. N.

Toimetuse märkus. Kõik ette toodud väited ja kaalutlemised oleksid õiged, kui isikutunnistuste võtmine oleks meil sunduslik.

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga

7. maist s. a. nr. 67

on Tallinna jaosk. Tallinna rajooni kordoniuüema k. t. noor. allohv. Hugo Pavelts ülendatud eeskujuliku teenistuse eest vanemaks allohvitseriks.

Peipsi jaosk. Mustvee rajooni kordoniuüema k. t. noor. allohvitser Johannes Kottisse on ülendatud eeskujuliku ja kiiduväärt teenistuse eest vanemaks allohvitseriks.

Käsukirjaga 10. maist s. a. nr. 48 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 6. maist s. a. (prot. nr. 51 p. VIII):

„Määrata Tallinna tehnikumi ja Tartu ülikooli üliõpilastele, kes õppeasutuste poolt on kohustatud praktilisi töid tege- ma, kui nad on võetud teenistusse riigi- asutustesse või riigiettevõtetesse — pal- ga ülemmääraks 5000 marka kuus. Nen- de teenistusse võtmine sünnib vabariigi valitsuse poolt 9. aprillil 1927. a. vastu- võetud juhtnööride ülemmääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määra- miseks“ § 1. märkuse kohaselt.“

Avaldatud teadmiseks vabariigi va- litsuse otsus 6. maist s. a. (prot. nr. 51 p. XII):

„Kohustada kõiki riigiasutusi ja ette- võtteid ehitus-, ümberehitus-, paran- dus- jne. tööde väljaandmisel sõlmitava- tesse lepingutesse tingimust paigutada, et nende tööde täitmiseks vaja oleva tse- mendi annab tööd väljaandev riigiasutus ehk ettevõtte, kes kohustatud on tsementi muretsema korras, nagu see vabariigi valitsuse otsuses 20. apr. s. a. prot. nr. 43 pkt. II ette nähtud.“

Käsukirjaga 10. maist s. a. nr. 49 sisemi- nisteeriumile:

Surma läbi lahkunud poliitilise politsei assistent Valgas Julius Reichenberg on kustutatud ametnikkude nimekirjast, ar- vates 2. maist s. a.

Politsei peavalitsuse poolt on 12. mail s. a. antud luba

kaubanduse a.-s. „Hüppler ja Ko.“ las- kemoonaga kauplemiseks Tallinnas, S. Tartu mnt. nr. 45, maksvusega 16. aprillini 1928. a.

Politseidirektori määrusega 13. maist s. a. on tühistatud

Paadremaa vallas elutseva Jaan Jaani p. Karu laskeriistade hoidmise ja kandmise luba.

Välismailt.

Rooma politseiülem ja taskuvargad.

Välismaalaste arv kasvab Itaalias üld- se ja Roomas eriti iga päevaga. Kõige enam leidub nende seas muidugi huvirei- sijaid. Ühenduses sellega kasvab ka tasku- varaste arv, nagu näha vastavatest politsei aruannetest. Üldiselt on vanaks ja polit- seiile hästi tuntud nähtuseks, et seal, kus palju huvireisijaid (s. o. jõukaid välismaa-

lasi), tegutsevad alati ka taskuvargad. Tähendatud kelmdide arv on tõusnud Roo- mas nii kohutavalt, et politsei on sunni- tud võtma tarvitusele erilisi abinõusid pahe vastu võitlemiseks. Rooma politsei juhataja andis hiljuti käsu kõikide abinõu- dega võidelda taskuvargaste tegevuse vastu. Kuid sellest ei ole küllalt. Polit- sei juhataja kutsus enda juure kõik vaba-

duses viibivad kelmid ja pidas neile pika kõne, hoiatades neid ja lubades eriliselt karmilt nendega käia ümber uute tasku-vaatuste toimepanemise korral. Sellest omapärasest koosolekust võttis osa ligikaudu 200 taskuvarast-retsdivisti. Peale koosoleku lõppu pildistati terve seltskond. — Mis juhtuks küll meil, kui mõni prefekt tuleks samasugusele mõttele ja katsuks seda teostada!

Berliini naispolitseist.

Berliini naispolitsei ametnikud allusid senini mitmele osakonnale, mis ei lubanud korralikult ühtlustada ja juhtida nende tööd. Hiljuti otsustati nüüd naispolitseid koondada, ja temast moodustada iseseisev üksus. Uue korralduse järele alub Berliini naispolitsei kriminaalosakonnale, moodustades eri-inspektsiooni naisametniku juhatusel. Peaülesandeks jääb valvata naiste ja laste üle, kes elavad halbades tingimustes ja kes võivad sattuda kergesti eksiteele kas koduste mõjude ja survete või võõraste isikute tegevuse tõttu. Selles mõttes töötab naispolitsei käsi-käes teiste vastavate ametastustega, eriti hoolekandeaustustega. Naispolitsei inspektsiooni juhatajaks määrati kriminaalpolitsei nõunik pr. Nicking, kes sooritas mõne aja eest vastava katse. Üldse peavad kõik naisametnikud, kes soovivad astuda koosseisulisele kohale, enne kohale kinnitamist sooritama eksami. Kord nädalas võtab naispolitsei juhataja vastu isikuid, kes soovivad ja paluvad politseilt abi laste ja tütarlaste kaitseks ja valvaks nende järele. Eriti kavatsetakse nendel kõnetundidel kõne alla võtta juhtumisi, kus on karta, et politsei õigel ajal vahele segamata võivad sattuda naised ja lapsed halbadesse kätte ja valetesse. Naispolitsei asub seisukohal, et publik peab ise aitama kaasa, sest politsei ei suuda teha üksi kuigi palju, seda enam, et politseile antakse teada ühest või teisest asjast harilikult siis, kui järelevalvaks on lastud aeg mööda. Ainult kodanikkude heatahtlikul kaasabil võib töötada uus politseiharu edukalt.

Endise prokuröri saatus.

Endine Moskva prokurör Vorontshev pani hiljuti toime Varsavis enesetapmise katse, nagu teatavad poola ajalehed. Mees jõi äädikahapet suuremal mõõdul, et seega lahkuda elust. Endine prokurör toimetati väheste elutundemärkidega haigemajja ja arstidel läks korda päästa ta elu. Politsei tundis huvi põhjuste vastu,

mis sundisid elatanud inimest mõtlema vabaturma peale. Selgus, et prokurör oli ise mõistnud enese üle kohut ja mõistnud enese surma. Tema viibis viimasel ajal kerjustekodus ja varastas seal ühelt kerjuselt, kes sama vana ja väeti nagu ta isegi, raha — paar marka, et osta endale leiba. Sellele tähendavad ajalehed lisaks, et Vorontshev oli vanasti jõukas inimene, tuntud seltskonnategelane ja keda austati tsaariaegses Moskväs.

Chicago kuritegijad.

Chicago politsei võitleb praegu kõigest jõust kuritegijate vastu, tahtes vabastada oma kodulinna halvast kuulsusest. See olevat linn, kus kõige rohkem kuritegijaid maailmas. Viimasel ajal on eriliselt edukalt hakanud tegutsema väljapressijad, nagu teatavad Ühisriikide ajalehed. Umbes nädala eest võtsid Chicago kuritegijad vangi kaks õige jõukat töösturit: kohvikü „Midnight-Frolic“ endisi omanikke — Jackie Adleri ja Frank Lawrosi. Nende väljaandmise eest nõutakse vähemalt 200.000 dollarit (s. o. umbkaudsel 75 miljonit meie marka!). Chicago elanikud, kes juba tuttavad kuritegijate salga meetoditega, arvavad aga, et röövliid on nõus välja andma ka poole summa eest miljonäre. Harilikult seletavad väljapressijad, et nad kord ette pandud hinda ei saa afandada, sest midu „tufeks asjale juure maksta“. Salga eesotsas seisab iirlane Terry O'Brien, kes alles hiljuti vangistas ühe kirglike hasartmängija ja viimase vabastas ainult 50.000-dollarise maksu tasumisel. Chicago lehed teavad jutustada, et elanikkude poolehoid viimasel juhtumisel kaldus silmnähtavalt O'Brien'i poole, kes omapäraselt karistas ebameeldivat kodanikku, kellel nii mitme elanikuga veel kanu kitkuda. Töösturi Clarence Lazaruse vabastamise eest tuli maksta 40.000 dollarit; tubakakaupleja Goldie Goldsmith vabastati 6000 dollari eest, sest, mis selles loos kõige iseloomustavam joon, mehe sugulased näitasid kuritegijate salga liikmetele ette ärirahmatud, kust selgus, et kaupmees on varandusliselt võrdlemisi kehv ja ei suuda kuidagi maksta suurt summa. Mehele muretseti teiste sõnadega korralik vaesusetunnistus! Kaupmees Meyer Blumenfeld'i eest Detroit linnast makseti 25.000 dollarit. Kõneldakse veel, et kaugelt suurem osa kahjukannatajatest üldse ei kõnelegi asjast politseile, et mitte sattuda vägeva salgaga vihavaenu. Kui asi

siiski on tulnud päevavalgele, siis minnakse tihti detektiivide juhi William O'Connori juure palvega asja mitte uurida, mis võivad ainult kahju tuua asjaosalistele! Politsei töötab ennastsalgavalt kuid tema töö on raskendatud tunduvalt kõigepealt seeläbi, et kuritegijaid on väga palju, et neid leidub kõikides linnaosades ja kõikides elanikkude kihtides ja et elanikud on terroriseeritud ja ei julge kuritegijaid ära anda ja isegi nende tegevuse peale kaevata. Muidugi on peale selle veel raskendavaks asjaoluks see tõsiasi, et kuritegijatel on poolehoidu ka muidu korralikkude kodanikkude seas, kes kaitsevad neid meelsasti, neile annavad tarkorraldust ja toitu ja ei saa aru, kui hädadohtlik neile endale on sarnane tulega mängimine.

Mänguasjad kohtulaual.

Berliini kohtutel on praegu õige palju tegemist igasuguste protsessidega, mis ühenduses autoõnnetustega ja neist järgnevate tsiviilnõudmistega. Et aga igakord võimalik pole selgusele jõuda, kuidas sündis õnnetus ja kes selles süüdi, siis kavatakse lähemal ajal kohtulauadele asetada väikesi autobusse, autosid, mootorrattaid jne., mis aitaksid selgitada asja. Alguse tegi Moabiti linnaosa. Senini katsuti asjast nii üle saada, et valmistati joonistusi, mis pidid näitama õnnetuse asukoha ja kuidas ja kelle süü läbi juhtus kokkupõrge, inimeste vigastamine jne. Selgus aga, et joonistused kunagi täpset pilti ei suutnud anda, et tunnistajad tihti nende põhjal ei osanud seletusi anda jne. Berliini Landgericht II (kelle alla kuulub Moabit) otsustas nende pahede kõrvaldamiseks osta mänguasju, terve pargi, kus leidub kõikide jõuvankrite tüüpe. Nende seas on: trammivagunid, autobusid, veoautod, sõiduautod, kahe- ja ühehobusega sõiduvankrid ja isegi aururullid tänavate parandamiseks. Pole unustatud ka väikesi inimkujusid, mis täidavad möödaminejate ja politseiametnike aset, kes viibisid õnnetuse ajal õnnetuspaiga läheduses või ise said kannatada. Need mänguasjad võimaldavad hea ülevaate, kuid peale selle lubavad nad ka tihti otsustada, ilma et oleks vaja toime panna õnnetuspaiga

vaatlust ühes politseiga, tunnistajatega, ekspertidega jne. Arvatavasti toimivad ka teised Berliini kohtuasutused peatselt Landgericht II eeskujul.

Suur naistega kauplajate salk tabatud.

Lembergi politseil läks korda selgitada ühe suure ja kardetava naistega kauplajate salga tegevust, mille liikmed naisi müüsid Lõuna-Ameerika riikidesse ning idasse ning naisi endale muretseid — hullumajadest! Asi tuli avalikuks peale 22-aastase Bronfen'i äraviimise katse Kulparkovi hullumajast Lembergi juures. Haigemaja juhatusse ilmus paari nädala eest keegi Hochberg, kes esitles Bronfen'i onuna ja avaldas soovi vaimuhaiget tütarlast endaga kaasa võtta. Nagu hiljem selgus, on Hochberg terve salga juht, mis tegutses peaaegselt endise Galiitsia piirides ja sünnitas palju kahju. „Onu“ näitas haigemaja juhatajale mõningaid dokumente, mis pidid tõendama, et tema on tõesti neuu sugulane. Arstil aga tekkis kahtlus paberite suhtes ja tema pöördus kohaliku politsei poole. Vahepeal läks kuritegijal siiski korda korrapidaja arsti nõusolekut saada tütarlaste äraviimiseks. Mees andis arstidele allkirja haige vastuvõtmise kohta ning kadus temaga. Mees viis tütarlaste oma juure koju, et teda siis edasi toimetada. Politsei jõudis vahepeal selgusele, et „onu“ poolt esitatud dokumendid on võltsitud, nii et korda läks meest aretada õigel ajal. Selgus, Hochberg ja tema kaaslastel viisid pikema aja jooksul 40 noort tütarlast sarnasel viisil haigemajadest ning saatsid välismaale. Tegutses Varssavis (Svorki hullumaja), Poosenis (kohalik vaimuhaigete haigemaja) ja Lembergis. Kuritegijad meelitasid välja alati sarnaseid naisi, kelle kohta neil oli täpselt teada, et neil pole omakseid, mis pärast ka keegi ei hakka otsima neid. Ainult seetõttu on seletatav, et kuritegijad võrdlemisi kaua said tegutseda takistamatult. Kõigil juhtumistel töötati vabepaberite abil ja õnnetud naisterahvad viidi haigemajast „onude“, „vendade“, „isade“, „onupoegade“ jne. poolt. Senini on selgunud, et kuritegijad seisid lähedas „äriühenduses“ mitme riigi kodanikkudega.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- Rüüler, Juuli, v. a. Loona vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 279. (42491)
- Truu, Johan, v. a. Kärla vallaval. 31. 1. 22 a. nr. 6. (42492)
- Kaert, Ado Hindreku p., v. a. Torgu vallaval. 19. 1. 22 a. nr. 145. (42493)
- Sepp, Peeter, v. a. Lümmada vallaval. 30. 4. 20 a. nr. 660. (42495)
- Allik, Peeter, v. a. Pihla vallaval. 26. 3. 21 a. nr. 845. (42496)
- Nõmm, Sofie, v. a. Kuressaare jsk. poliitsei ülemalt 19. 1. 20 a. nr. 2123. (42497)
- Herg, Vilhelmine, v. a. Loona vallaval. 25. 4. 24 a. nr. 41. (42498)
- Sadam, Aleksander, v. a. Abroka vallaval. 17. 4. 25 a. nr. 335. (42499)
- Kesküla, Vassili, v. a. Kärla vallaval. 17. 2. 25 a. nr. 26. (42500)
- Nahkur, Tiido Gustavi p., v. a. Mäetaguse vallaval.
- Öömann, Andres Jaani p., v. a. Adavere vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 54.
- Karu, Jaan Jüri p., v. a. Jõhvi vallaval. 1924 a. nr. 93.
- Kiil, Johannes, nr. 810.
- Treinbuk, August Tooma p., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 1478.
- Moosona, Peeter, v. a. Voka vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 716.
- Pops, Tõnis Märdi p., v. a. Abja vallaval. 10. 2. 25 a. nr. 391.
- Nõmm, Ida-Marie, v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 27. 2. 19 a. nr. 363.
- Arri, Anna Hansu t., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 361.
- Juhkov, Gustav Abrami p., v. a. Järve vallaval. 14. 10. 21 a. nr. 1493.
- Kärbo, Alice Kristjani t., v. a. Maidla vallaval. 8. 11. 20 a. nr. 706.
- Vinnal, Leena Karli t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 30. 12. 20 a. nr. 27398.
- Untveil, Martin Hansu p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. ülemalt 19. 7. 24 a. nr. 785.
- Pohlak, Elmar Jüri p., v. a. Esna vallaval. 22. 4. 26 a. nr. 57. (7393)
- Liiberg, Johannes Johani p., v. a. Kuksema vallaval. 16. 11. 20 a. nr. 759. (7394)
- Puterlass, Mart Jaani p., v. a. Kirna vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 45. (7503)
- Muru, Hugo-Aleksander Eduardi p., v. a. Anna vallaval. 27. 9. 23 a. nr. 68/51824. (7395)
- Kotkas, Martin, Markuse p., v. a. Koigi vallaval. 25. 5. 21 a. nr. 116. (7505)
- Krass, Ksenja Jakobi t., v. a. Koigi vallaval. 7. 2. 23 a. nr. 656. (7504)
- Kirsch, Pauliine Jaani t., v. a. Esna vallaval. 30. 8. 22 a. nr. 338. (7177)
- Liiber, Johanna Peetri t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 1001. (7553)
- Kleinod, Alma Daaveti t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 468. (7564)
- Samblik, Hilda Mihkli t., v. a. Järva-maa pol. ülemalt 26. 4. 22 a. nr. 2603. (7591)
- Kagovere, Aliine Jüri t., v. a. Anna vallaval. 17. 2. 21 a. nr. 20. (7837)
- Kaigul, Jaan Andrese p., v. a. Väätsa vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 486. (7920)
- Torokoff, Johanna Jaani t., v. a. Viljandi vallaval. 9. 11. 20 a. nr. 1225.
- Ardel, Kristjan Jaani p., v. a. Suure Kõpu vallaval. 29. 9. 23 a. nr. 98.
- Peterson, Peet Johani p., v. a. Suure Kõpu vallaval. 2. 1. 26 a. nr. 1.
- Patune, Jüri Jaani p., v. a. Vana Täna-silma vallaval. 11. 12. 25 a. nr. 106.
- Siimon, Jüri Johani p., v. a. Vastemõisa vallaval. 10. 1. 25 a. nr. 6.
- Kilusk, Salme Hansu t., v. a. Viljandi vallaval. 25. 1. 25 a. nr. 204.
- Pulk, Hendrik Jaani p., v. a. Kärstna vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 14.
- Kadaja, Anna Ado t., v. a. Tarvastu vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 573.
- Kupp, Jaan Johani p., v. a. Viljandi vallaval. 23. 4. 20 a. nr. 1037.
- Tuisk, Jaan Kusta p., v. a. Kihelkonna vallaval. 1920 a. nr. 48.
- Torim, Marie Peetri t., v. a. Vana-Täna-silma vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 283.
- Johanson, Anu Tõnise t., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 343.
- Usai, Bernhard, nr. 294. (5431)
- Jõgi, Johannes, nr. 732. (5432)
- Safonov, Feodor. (5435)
- Eksen, Martin. (5436)
- Peets, Eduard, nr. 61. (5437)
- Schitov, Maria, nr. 88. (5438)
- Salum, Liisi, nr. 928. (5439)
- Klaup, Karl, nr. 241. (5440)
- Kaur, Johannes, nr. 200. (5441)

- L o b a, Paul. (5442)
 M a r k, Daavet, nr. 17. (5444)
 S i i m, Aleksander, nr. 370. (5445)
 F e l d m a n n, Eduard Mihkli p., v. a. Märjamaa vallaval. 7. 7. 22 a. nr. 1311. (6601)
 J a a k s e n, Andrei Hindreku p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 10. 1. 20 a. nr. 6128. (6602)
 A b e l, Aleksander Hindreku p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 1473. (6603)
 P a n n, Karl Hansu p., v. a. Vigala vallaval. 18. 6. 25 a. nr. 366. (6604)
 L a a s, Jüri Madise p., v. a. Vigala vallaval. 25. 9. 20 a. nr. 1468. (6605)
 S p u u l, Kustas Kustase p., v. a. Kolorvere vallaval. 12. 10. 20 a. nr. 466. (6606)
 K a r l s o n, Aleksander Andrei p., v. a. Velise vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 240. (6607)
 R a t a s, Jaan Mihkli p., v. a. Haimre vallaval. 17. 3. 20 a. nr. 199. (6608)
 S a s s i, Jüri Hansu p., v. a. Sipa vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 253. (6609)
 S o t n i k, Voldemar Johani p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 7093.
 S t e r n f e l d t, Julie Hendriku t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 6. 2. 20 a. nr. 9707. (7703)
 K o l b a s o v, Georgi Mihaili p., v. a. Kallaste alevivalits. 26. 8. 22 a. nr. 108. (7704)
 L i m b a k, August Friedrich Leena p., v. a. Roela vallaval. 9. 1. 24 a. nr. 77. (7705)
 T r i l l, Karl Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 4742. (7706)
 K o p l u s, Ida Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 5029. (7707)
 E i c h e n b a u m, Johannes Matsi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 8. 1. 20 a. nr. 7101. (7708)
 K o n t, Luise Karli t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 1919 a. nr. 3359. (7709)
 P r u u l i, Herbert Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 2120. (7709)
 K r e n t s, Hans Johani p., v. a. 3 jsk. politseikomissarilt Tartus 7. 6. 26 a. nr. 563. (7711)
 K a l d a, Eduard, v. a. Vaivara vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 293. (901)
 H ö l p u s, Eugenie Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 3. 10. 23 a. nr. 1657. (7712)
 V ä ä r t, Eduard, v. a. Loona vallaval. (1113)
 V o d j a, Madis, v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 5. 21 a. nr. 28604. (1114)
 H a u g a s, Leena, v. a. Narva-Jõesuu jsk. pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 1170. (504)
 A r i p o v, Daniel, v. a. Narva linna pol. ülemalt 27. 4. 23 a. nr. 1132. (1115)
 L i p p, Leena, v. a. Narva linna pol. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 3142. (1118)
 K e s k e l, Anette, v. a. Narva linna pol. ülemalt 11. 5. 20 a. nr. 22720. (1119)
 L i n d, August-Abel, v. a. Narva linna pol. 1. jsk. ülemalt 3. 12. 24 a. nr. 276. (1120)
 K i r s c h b a u m, Karl, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 13. 2. 20 a. nr. 6477. (1121)
 P a j o, August, v. a. Peetri vallaval. 4. 4. 24 a. nr. 243. (703)
 K ä r j a, Maria, v. a. Narva linna pol. ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 18018. (1122)
 R e m m e l, Eduard, v. a. Narva-Jõesuu alevival. 12. 2. 23 a. nr. 57. (602)
 M ö l d e r, Aleksander Karli p., v. a. Saadjärve vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 652.
 P u n g a s, Miili Jüri t., v. a. Maidla vallaval.
 V i c h m a n n, Jenny Gustavi t., v. a. Viuhula vallaval.
 K i i l m a n n, Jaan Karli p., v. a. Püssi vallaval.
 I s k ü l l, Heinrich Mihkli p., v. a. Maidla vallaval.
 V a h e r, Anna Jaani t., nr. 95/035345.
 G r o s s, Salme Peetri t., v. a. Pöögli vallaval. 14. 11. 22 a. nr. 286.
 L u i k, Jaan Juhani p., v. a. Voltveti vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 280.
 T a m m, August Hansu p., v. a. Ruhtikvere vallaval. 8. 8. 23 a. nr. 12.
 M ä r s k a, Jaan Jaani p., v. a. 31. 12. 19 a. nr. 387.
 I v a s k, Juuli Peetri t., v. a. Rakvere vallaval. 9. 12. 21 a. nr. 1513.
 S i h v a r t, Anton Tõnu p., v. a. Rakvere linna pol. ül. 12. 12. 1919 a. nr. 2565.
 T a m m e k a n d, Kai Karli t., v. a. Anija vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 221.
 T a m m e k a n d, Hans Karli p., v. a. Anija vallaval. 7. 12. 19 a. nr. 2.
 K i v i t, Johannes Jaani p., v. a. Ravila vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 7.

- Kalju, Emilie Hansu t., v. a. Jõeletme vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 703.
- Kask, Jakob Jüri p., v. a. Türi alevival. 14. 12. 19 a. nr. 206.
- Tobra, Anton Jüri p., v. a. Kuivajõe vallaval. 19. 12. 21 a. nr. 1335.
- Sepp, Leida Antoni t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 6. 3. 20 a. nr. 7791.
- Kiviberg, Karl Mardi p., v. a. Ravila vallaval. 10. 2. 20 a. nr. 382.
- Tint, Kristjan Jaani p., v. a. Alavere vallaval. 19. 1. 20 a. nr. 593.
- Janter, Joosep Johannese p., v. a. Kõnu vallaval. 14. 4. 20 a. nr. 967.
- Nurk, Otto Mardi p., v. a. Alavere vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 597.
- Adler, Theodor Joosepi p., v. a. Kolga vallaval. 20. 5. 24 a. nr. 64.
- Sepp, Eliise Johani t., v. a. Kuivajõe vallaval. 11. 2. 20 a. nr. 536.
- Lebercht, Marta Jaani t., v. a. Kuivajõe vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 54.
- Kummel, Johannes Jaani p., v. a. 1920. a. nr. 1621.
- Kleener, Kristjan Hansu p., v. a. Raasiku vallaval. 12. 4. 24 a. nr. 35.
- Mesikäpp, Leena Päärna t., v. a. Ravila vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 165.
- Kaltmann, Johannes Hansu p., v. a. Jõeletme vallaval. 1924 a. nr. 81.
- Jakobson, Aleksander Gustavi p., v. a. Ravila vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 389.
- Kääsik, Johannes Mihkli p., v. a. Mustjala vallaval. 27. 4. 23 a. nr. 44.
- Limberg, Julius Johannese p., v. a. Kolga vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 316.
- Jussi, Anette Jaani t., v. a. Jõeletme vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 725.
- Nõkkur, Hindrek Tooma p., v. a. Ravila vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 239.
- Mahov, Gerassim Ivani p., v. a. Senno vallaval. nr. 312.
- Molotkov, Jegor Dimitri p., v. a. Senno vallaval. nr. 372.
- Lusin, Ivan Mihaili p., v. a. Senno vallaval. nr. 1221.
- Poltaranova, Anna Vassili t., v. a. Irboska vallaval. nr. 3940.
- Selesneva, Anna Stepani t., v. a. Irboska vallaval. nr. 6506.
- Maksimovitsh, Ilja Peetri p., v. a. Irboska vallaval. nr. 229.
- Arthushin, Kiril Ivani p., v. a. Senno vallaval. nr. 888.
- Arthushina, Tatjana Egori t., v. a. Senno vallaval. nr. 57.
- Jershev, Mihail Antoni p., v. a. Senno vallaval. nr. 710.
- Shuravleva, Anastasia Grigori t., v. a. Petseri vallaval. nr. 192/27.
- Gorshev, Sergei Martini p., v. a. Senno vallaval. nr. 17.
- Linevitsh, Aleksei Ilja p., v. a. Irboska vallaval. nr. 314.
- Minajev, Filip Vasili p., v. a. Senno vallaval. nr. 898.
- Molotkov, Jakov Stepani p., v. a. Senno vallaval. nr. 269.
- Sõkov, Ivan Peetri p., v. a. Irboska vallaval. nr. 1003.
- Andrejeva, Marina Andrei t., v. a. Irboska vallaval. nr. 848.
- Andrejevski, Nasar Andrei p., v. a. Irboska vallaval. nr. 6808.
- Kovanov, Matvei Agapi p., v. a. Senno vallaval. nr. 922.
- Tuksov, Illarion Akenti p., v. a. Senno vallaval. nr. 447.
- Orlov, Ilja Feodori p., v. a. Irboska vallaval. nr. 555.
- Bakovski, Jegor Osipi p., v. a. Senno vallaval. nr. 117.
- Malõsheva, Maria Semjoni t., v. a. Irboska vallaval. nr. 395.

Siseministerium annab

avalikul enampakkumisel alalisele kruntrendile

(obrokile) Tallinnas, Vesivärava tän. nr. 24 asuva riigi maa-ala, kinnistu nr. 3354, mille suurus on 600,15 ruutsülda, ühes kahe majaga, mis asuvad sellel maa-alal.

Pakkumist toimetatakse 28. mail s. a. kell 10 hom. krundi asukohas, s. o. Vesivärava tän. nr. 24.

Lähemaid teateid saab administratiiv-osakonna kantseleist igal äripäeval kella 10-13-ni.

KUULUTUS.

Türi jaosk. politsei abikomissar annab teada, et 30. mail 1927. a. kell 10 homm. müüakse Alliku vallas

ENAMPÄKKUMISEL

Voldemar Reemann'i päralt olev varandus, mis koosneb 1) pruunist puhvetikapist, pruugitud, 2) kummutist, pruuni vävi, pruugitud, hinnatud 5000 marga peale, 1926. a. puhtakasumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast. Türil, 17. mail 1927. a.

Nr. 042.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Põltsamaa jaosk. politseikomissar Viljandimaal annab teada, et 25. mail 1927. a. kell 11 hommikul müüakse Kõo vallas, Võhma alevis

enampakkumisel

Adolf Pärn'a varandus, mis koosneb ühest pianiinost, riide- ja puhvetikapist, kummutist, peeglist ja laualambist, hinnatud 24.000 mk. peale, 1926. a. tulu- ja puhtakasumaksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

J. Lillak.

Politseikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaosk. politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 31. mail 1927. a. kell 11 homm. müüakse Tallinnas, S. Raeval tänn. nr. 2-a

ENAMPÄKKUMISEL

teistkordsel väljapakkumisel Otto-Heinrich Kaber'i päralt olev varandus, mis koosneb 20 puudast kaaludeterasest, 1 raua ja terase rihtplatest, 20 kahepuudalisest kaaluvihist, 2 viiepuudal. sepaalasest, 1 elektrimootorist, 2 H. P. ja 1 käsitsi ümberaetavast puurmasinast, ja esmakordsel väljapakkumisel: 5 raudlabidat, uued, 1 tahvel alluminiumi, 13 naela raske, ja 1 käsitsi ümberaetav puurmasin, hinnatud 122.250 marga peale, trahvide, haigekassa-, tulu- ja kohtumaksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab pakutavast ja hinnatud summast.

Tallinnas, 12. mail 1927. a.

Nr. 0168, 02632.

J. Tobias.

Politsei abikomissar.

Kuulutus.

Lasnamäe jaosk. politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 30. mail 1927. a. kell 12 homm. müüakse Tallinnas, Lutheri tänn. nr. 48-a

enampakkumisel

teistkordsel väljapakkumisel metalltööstuse „Meteor'i“ päralt olev varandus, mis koosneb 2 rauatreipingist ja 50 puudast tolliterasest, hinnatud 120.000 marga peale, ja esmakordsel väljapakkumisel: 1 transmisionivõlv ühes 4 kronsteini ja 11 kuulilaagriga, 1 vaheldavavoolu elektrimootor, 7½ P. M. 220 volti ja 1 kurbepress, hinnatud 100.000 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab pakutavast ja hinnatud summast.

Tallinnas, 16. mail 1927. a.

Nr. 02951.

J. Tobias.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Valga jaosk. politseikomissar annab teada, et 10. juunil 1927. a. kell 12 päeval müüakse Tõlliste vallas, „Eeriku-Peetri“ talus

ENAMPÄKKUMISEL

Mihkel Kudras'e päralt olev varandus, mis koosneb kahest hobusest, sarvloomadest, sigadest, 4000-st uuest telliskivist, 15.000-st katuselaastust, vankrist, ühest reest ning mitmesugustest põllutööriistadest, mis hinnatud 110.500 marga peale, tempelmaksu- trahvi ja krepostimaksu sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

Valgas, 17. mail 1927. a.

Nr. 14486, 14487.

P. Grünberg,

Valga jaosk. politseikomissar.

KUULUTUS.

Valga jaosk. politseikomissar annab teada, et 10. juunil 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Tõlliste vallas, „Eeriku-Peetri“ talus

ENAMPÄKKUMISEL

Mihkel Aunin'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest hobusest, sarvloomadest, sigadest, ühest koorelahutajast, 4000-st uuest telliskivist, 15.000-st katuselaastust, vankrist, kahest reest ning põllutööriistadest, hinnatud 77.000 marga peale, tempelmaksu- trahvi ja krepostimaksu sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

Valgas, 17. mail 1927. a.

Nr. 14486, 14487.

P. Grünberg,

Valga jaosk. politseikomissar.